

efter at de Love, der omhandles — jeg tror paa § 28 — kom til. Og nu har jeg set i Landstingets Udvalgs Betænkning, som er kommen i Gaar eller i Dag, at denne Ud- deling til Kommunerne af Statskassen jo skal finde Sted, og saa er det dog givet, at dette vil sluge det forventede Overskud. Altsaa, hvis vi ikke gav denne Present til Kom- munerne, som vi ville give efter denne Ud- valgsbetænkning, vilde der ogsaa være Penge til Jærnbaneanlæg, men det er givet, at naar vi gøre dette, have vi ikke Penge til denne $\frac{3}{4}$ Million. Saa vidt jeg ved, er Kassebeholdningen heller ikke større, end den behøver at være, saa jeg finder det ganske naturligt, at man behandler denne Jærn- bane, der i øvrigt fremtræder som et Led i Anlægene her ved Kjøbenhavn, paa samme Maade som de Jærnbanelove, man vedtog i Sjor. Jeg skal derfor anbefale, at vi holde paa § 5.

Carstensen: Naar et æret Medlem (Knudhø) og jeg ikke have kunnet slutte os til, at Kommunen skulde yde et Bidrag til det Anlæg, her er Tale om, ligger det væsentligst i vor Opfattelse af Sagens For- historie. Man vil erindre, hvad der blev berørt af den ærede Ordfører for Flertallet, at det Udvalg, som var nedsat i Folketinget om Frihavnen i 1890—91, afgav en Be- tænkning, hvori man henpegede paa det meget ønskelige i, at denne Jærnbanefor- bindelse blev anlagt, hvormod man ikke frem- mede den, til Dels af Hensyn til nogle af de Momenter, som fremhævedes af det andet Mindretal (Madsen-Mygdal), men særlig fordi man fandt Belpøbet for stort, og fordi der var kommet Privatforslag op om, at det kunde gøres for omtrent $\frac{1}{3}$ af den anslaaede Sum. Den Gang udtalte Frihavnsudvalget, at man fandt det billigt, at Kommunen ydede Bi- drag; men senere har Sagen for en stor Del forandret sin oprindelige Karakter. Det tral ud med Jærnbaneforslagene med de store Udvidelser, som blev vedtagne ved Slutningen af sidste Samling, og dette be- vægede den højtærede Trafikminister til i sidste Samling under Forslaget til Finans- lov for indeværende Aar, at fremkomme med Begæring om ca. $\frac{1}{4}$ Million Kr. til Anlæg af en Bane i Forlængelse af Frihavnsbanen, altsaa en Forlængelse af det Spor, der ud- gaar fra Frihavnen, hen til Sønden for Lar- sens Blads. Der var da ikke mere Tale om Tilskud fra Kommunen, hverten i Mi- nisterens Forslag eller i de Udtalelser, som fremkom fra flere forskellige Sider i Folke- tinget. Diskussionen drejede sig hovedsagelig mellem et Flertal og et Mindretal og Mi-

nisteren. Flertallet og Mindretallet tav fuldstændig om ethvert Bidrag fra Kom- munens Side; de vare kun uenige i Op- fattelsen af, om Banen skulde henføres under Frihavnsanlægene eller under de projekterede Kjøbenhavnske Baneanlæg. Flertallets Ord- fører udtalte, at han fandt, det var forstan- digt at betragte dette Stykke Bane som et Led i de store Jærnbaneanlæg, der vare Genstand for Lovgivning den Gang, og Mindretallet svarede, at det var at skyde det ud i en uvis Fremtid, da disse Anlæg vare betingede af et Statslaan, og man vidste ikke, hvor længe det kunde vare, inden man fik dette Laan. Det var Hovedgrunden til, at Mindretallet i Udvalget støttede Forslaget om at gennemføre Sagen stykkevis. Trafik- ministeren trostede med, at naar man først havde faaet Begyndelsen, fik man ogsaa nok Fortsættelsen i Tidens Løb.

Det er i forte Træk, hvad der er sket. Og naar Ministeren den Gang indtog det bestemte Standpunkt, og Folketingets Flertal og Mindretal i Udvalget fulgte ham, ikke at kræve noget Bidrag af Kjøbenhavns Kom- mune, saa tror jeg sikkert, at jeg ikke har Urret, naar jeg mener, at det laa i, at der i Marts Maaned 1893 var sluttet en Over- enskomst med Kjøbenhavns Kommune, isølge hvilken de eventuelle Jærnbaneanlæg i og om Kjøbenhavn skulde støttes ved et Bidrag af $\frac{1}{2}$ Million Kr. fra Kjøbenhavns Kom- mune. Ministeren er altsaa efter min Op- fattelse, og Folketingets Medlemmer med ham, gaaet ud fra den Ansæelse, at dette Bidrag af $\frac{1}{2}$ Million Kr. skulde ækvivalere Kommunens Udgift til de Jærnbaneanlæg, der skulde anlægges i og om Kjøbenhavn, altsaa ogsaa dette Baneanlæg. Og naar Mindretallet, som jeg før nævnte, ikke vilde betragte dette Baneanlæg som noget, der skulde henføres til den store Behandling af Jærnbaneforslagene, saa var det kun, fordi det saa mistroelig paa Udsigterne til, at der kunde komme et Forlig i Stand, hvad der dog virkelig kom. Det er i store Træk Forholdet.

Naar man nu siger, at Kjøbenhavns Kommune skal bidrage, fordi den i sin Tid har bidraget til de to Broer, som bleve lagte over Børsgraven og Slotsholmens Kanal, maa jeg tillade mig dertil at be- mærke, at det skete ved en privat Overens- komst, en Overenskomst, der sluttedes mellem det sjællandske Jærnbaneelskab og Kommu- nalbestyrelsen, medens det her er Staten, der paa en Maade udvider sit Jærnbane- net og tager Fordelelene deraf. Hvorfor Kom- munen den Gang bidrog, var ikke, fordi den ventede sig noget Udbytte af dette Jærn-